

Съ трѣнакъ и плѣвелъ се бори.
Вседень ори, ори, ори...
Настане утро, гори небето,
цвѣтя миришатъ, ехти полето :
овчаръ засвирилъ, стада заблѣли,
по всички храсти пилци заплѣли.
И гледашъ, слушашъ, не знамъ до-
 сладно
защо ти стане : ихъ, опустѣло !
Въ гърдитѣ нѣшо така зайло,
че кръвь застива въ сърдцето
 страдно...

Ручокъ дохажда и слънце — пламъкъ
прежуря, пали дърво и камъкъ ;
а въ потъ възврѣла гори снагата,
да карашъ вече кжде ти може ?
И кръстъ изправишъ най-сетне, Боже,
па вземешъ гладенъ завчасъ торбата.

И лучецъ ежъ,
водица пий —
и пакъ поглежъ!
Дий.
Дий, воле, дий.

Германският въздушен кораб „Граф Цепелин“ надъ София.